

มีคำสอนใจไว้แก่ : " เมื่อกษัตริย์เพลิงงู , อย่างดูถูกว่า ห้อย ,
นั่งน้อยอย่างแห่งไฟ อย่างปองภัยต่อทั่ว "

4-1-6. ใน การปฏิบัติตัวต่อลูกเมีย สุภาสิตเห็นว่า ถ้าเป็นเรื่องเล็กช่วย
ก็ต่อให้ ลูกเมียรู้ แต่ก็เป็นเรื่องใหญ่ที่ถือเป็นเรื่องลับ ไม่ควร
บอกกับลูกเมียและสมาชิกครอบครัว เพราะถ้ารู้ว่า ลูกเมีย จะ พูด
กับคนอื่นโดยไม่ตั้งใจ เช่น " ลูกเมียอย่างจางใจ ภายใต้อ่านนอก"
เป็นต้น

4-1-7. ใน การปฏิบัติตัวต่อ เพื่อนั้น สุภาสิต พระร่วง บอกว่า อย่าสนิท
กับเพื่อน ไปบ้านเพื่อนอย่างนั้นหาหน อย่างบอกเพื่อนมากเกินไป
ต้องทำดี กับเพื่อน และ ทุกคนเสมอ ปลูกไมตรีจิตกับคนทั่วไป
อย่าตำหนิเพื่อน ต้อง ช่วยกัน ไม่เป็นดั่งเป็นมิตร ถ้าเพื่อนทำ
ความดี เราต้อง ยกยอ อย่าขงของที่เพื่อนรัก อย่าทำใน
ความเสียหายเสียใจไป ถ้าเพื่อนทำดีต่อเรา เราต้อง ทำดี
ตอบแทน มีคำว่า " รักตนจงรักตอบ. หอบตนจงหอบแทน"
" ที่บ้านจะมีไฟ. ที่ไปจงมีเพื่อน." "อย่าเป็นดั่งเสียดแก่มิตร. ที่คิด
ช่วย เลือหนตอบ." "ปลูกไมตรีอย่ารู้รั้ว." "อย่า ขอบขงรักมิตร.
ขอบใจมักจางจาง". เป็นต้น

4-1-8. ใน การปฏิบัติตัวต่อ ศัตรูนั้น สุภาสิต พระร่วงสอนว่า เราอย่า
หมองใจ เมื่ออยู่ต่อหน้าศัตรู. อย่าใฝ่สูงใน เล่ห์ศักดิ์ จมื่อต่อสู้
กับศัตรู เราต้องระวังตัว ถ้ามีความลับ ต้องไม่ให้ ศัตรูรู้ก่อน
ต้องมีความกล้าหาญต่อ สู้กัน เช่น "หน้าศึกอย่าหมองใจ" "อย่าใฝ่สูง
ในเล่ห์ศักดิ์". "ที่ รุ่มมือจงประณชิต" เป็นต้น

4-1-9. ใน การปฏิบัติตัวต่อคนใช้บ้านไพร่ สุภาสิต พระร่วงเห็นว่า เราไม่ควร
ดูถูกคนใช้ แต่เรา แบ่ง ใจ มุคคูลตามหน้าที่ และ ความรับผิดชอบทาง
สังคมแล้ว คนใช้เป็นคน กลุ่มหนึ่ง ที่ไม่ ใกล้เคียงกับเรา ถ้าพวกเขา
ทำดี เลือเสรี จิตกรรม เราชมพวกเขาได้ แต่อย่าชม ล่วงจนหน้า
พิดถึงความดีของเขาด้วย

4-1-10. สุภาสิต พระร่วงยังสอนเรื่อง การพูดว่า ก่อนที่จะพูด ต้อง คิดให้ถี่
ถากพูด จะไม่ หินหาผู้อื่น ต้องชมผู้อื่น ถ้าพูดถึงตนเอง ไม่โกน
ซึ่งพูดตามความจริง ไม่ยกยอตน ต้องเป็นดั่งพูดจาอ่อนน้อม. เช่น

คิดแล้วจึงเจรจา . เจริญภาพคดี . อย่าพูดต่อหน้าต่อหน้า . ให้เข้ามาอย่างยาวเรื่อย .
อย่ามีปากว่าตาแฉะ . อย่าเห็นท่าตอหน้า . อย่าขุ่นเคืองด้วยปาก . เป็นต้น

4.1.11. นอกจากนี้ สุกขาธิบดีพระร่วงยังสอนเรื่องอื่นอีกมากมายด้วย เช่น สอน
ข้อสันตย์กับการทำงาน สอนหัวใจทำทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่อยากได้ทรัพย์
คนอื่น ไม่บวเรื่องทะเลาะกับคนอื่น สอนแนวเรื่องของตนเองเสมอ
ต้องรักคน ก็รัก รัก ไม่เชื่อคน สอนพลอ ไม่คำฉีกกฎหมาย ไม่วางตัว
เป็นใหญ่ สอนคิดว่าทำดีกับคนอื่นแล้ว เขาจะทำดีกับเราบ้าง ไม่ใน
อย่าไปทะเลาะตีวิวด้วยไป กับเพื่อน อย่าวางใจคนอื่นมากเกินไป สอนมี
ความพอใจ สอนรู้ว่า หน้าที่ของ เป็น สิ่ง ห่วงหาญ เป็นต้น .

4.2 . การเปรียบเทียบกับ

อันสุกขาธิบดีพระร่วงเสร็จแล้ว สันก็ แห่ง คิดเป็นหลายชั่วโมก
นึกถึงคำว่า "ไทยจีนไม่ใช้จีนไปไกล พี่น้องกัน" สันเห็นว่า จีน
กับไทยมีความสัมพันธ์กัน ใน หลายๆ ด้าน โดยเฉพาะ ใน ด้าน วัฒนธรรม-
ศึกษา ด้าน การปกครอง และ ผู้ใหญ่ ด้านทำดีต่อมิตร เป็นต้น
อาจจะมีบางอย่างแตกต่างกัน แต่ก็ไม่มาก เช่น คนจีน เห็นว่า
เราต้องเรียนตลอดไป เมื่อมีชีวิตอยู่ ถ้าผู้ใหญ่ไม่ถูกต้อง เราต้อง
เป็นออกมา ชี้ให้เห็น แก้วไข ผู้ชายห้อยไม้ต้องทำตามคำสั่ง ที่ฉีกปากติ
คนจีน รู้สึกว่า ความเคารพ เป็นความรู้จัก อยู่ใจ . ผู้ใหญ่ ต้อง
คำสั่งที่ถูกต้อง เราจึงจะเคารพท่าน

สุกขาธิบดีพระร่วง พอยกับสุกขาธิบดีจีน คืออยากจะสอนให้
ศา ประชาชนรู้แบบคุณ มี คติโลก และ คติธรรม เป็น คำสอนที่
น่าจดจำ น่าท่องจำตลอดชีวิต

ในเรื่องนี้ ยังใช้คำเปรียบเทียบกับที่คำนี้เข้าใจตามนัย
ที่สอนเรื่องอื่น เช่น ใช้ ข้าง มา เปรียบเทียบ พระราชา . ใช้
มา เปรียบเทียบ กับ อำนาจ พระราชา . เป็นต้น .

5.2. ความรู้ และ ประสบการณ์

สุภาวดีพรสวรรค์ มีความหมาย คล้ายๆ กับ สุภาวดีพร ซึ่งโบราณ ซึ่ง เป็น
 สุภาวดีที่เราเรียนมาตั้งแต่เด็ก สุภาวดีพรสวรรค์ สอนให้ฉันรู้ว่า
 ประเพณีไทยเป็นยังไง ค่านิยมสังคมไทยเป็นยังไง ฉะนั้นคนไทยเป็นยังไง
 ให้ฉัน มีโอกาสรู้ จักไทย จริงแล้ว เพราะว่าเราอายุเพียง 20 กว่าเท่านั้น
 แต่เราก็รู้ดีว่า กวสีกอนั้น ต้องเล่าเรียนตั้งแต่เด็ก ต้องเรียนตลอดไป
 ตลอดชีวิต เราคิดว่าโลกนี้ มีทั้งคนชั่วคนดี เราต้องเลือกคนดีเป็นมิตร
 แล้วเราต้องกำจัดตัวคนชั่ว คนชั่วกับคนดี. เราคิดว่า วิชาแล้ว
 เราต้องทำงาน เวลาเรามีอาชีพแล้ว เราต้องซื้อสิทธิ์ ต้องซื้อประกัน
 คนอาจจะเบียดเบียนที่มีอำนาจ ต้องระวังตัว อย่าโลภเงินทองไหนทางที่
 เรา จะทำ ได้ตามเองติดคุกที่นั่น เราต้องทำทุกสิ่งทุกอย่างถูกต้อง ตามกฎหมาย
 ทั้งฝึกหัดความสุจริต ขอบเขตควร ประโยชน์ของบ้านเมือง ต้องมีความรับผิดชอบ
 ต่อหน้าที่งานของเรา สุภาวดีเป็นคนมีระเบียบ ใฝ่ดีใฝ่ชอบ ต้องทำทุกอย่างเสีย
 หน้าที่ตัวเอง ไม่เช่นนั้น จะจะไม่มีการยกระดับนี้ตัวเองก้าวหน้า โลกนี้ เรา
 มีสิทธิ์ในอำนาจและชีวิต เราไม่คาดคิดว่าคนอื่น เราต้องรักษาตัว
 ไว้กับ ใฝ่ดีห่างจากภัย ซ้ำตามว่า ถ้าไม่เราสู้เรื่องได้ ถ้าไม่เราโตได้
 เราจะมีอาชีพสอน ความรู้ มีพ่อแม่เป็นต้น เลี้ยงดูเรา เราจึงไม่
 คิดเสีย ผู้ใหญ่กับครูบาอาจารย์ ต้องเคารพเสมอ.

ตั้งกล่าวนี้ เป็นความคิดเห็น ของฉัน เมื่อฉัน เรียน สุภาวดีพร
 วิชาแล้ว. บทนี้ เป็นบทที่มีประโยชน์มาก. ฉันจะ ท่องจำให้แม่นเลย.